

dele efter den Erfaring, som man rundt om har gjort med Hensyn til Virkningerne af den Lovgivning, vi har i Øjeblikket, og de Følger, som en Ophævelse af den vilde faa i den paagældende Kommune.

Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skal jeg sige, at jeg er mig ikke bevdst, at jeg nogetsteds har udtalt mig mod den Huslejelovgivning, som har været gældende her i Landet siden 1. Maj 1922. Jeg har om denne Lovgivning sagt, at den ikke betød saa stort et Skridt frem mod Afvikling af Restriktionerne, som jeg gerne vilde gøre, men det er noget helt andet, end at jeg skulde have udtalt mig imod den. Derfor kan jeg heller ikke tænke mig, at det ærede Medlems Forundring og Glæde over det foreliggende Lovforslag skulde være begrundet i, at det ærede Medlem havde ventet en helt anden Stilling fra min Side end den, jeg har indtaget; denne Forundring var vist af en noget kunstig Art. I øvrigt skal jeg takke det ærede Medlem for den Tilslutning, som han paa saa at sige alle Punkter gav Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen ønskede, at man, hvor man havde afskaffet Nævnene, skulde kunne genindføre dem, saa at en Kommune altsaa det ene Aar skulde kunne beslutte at afskaffe Nævnene og det næste Aar beslutte deres Genindførelse. Jeg skulde dog tro, at en saadan Foranstaltning vilde være af en saare betænkelig Art. Er man i en Kommune naaet til at kunne afgøre dette Spørgsmaal efter den bestaaende Lov med simpel Stemmemerthed og har besluttet sig til ikke at opretholde Nævnene, kan jeg slet ikke tænke mig, hvad der et Aar efter skulde give Anledning til, at man kunde kræve dem oprettet paa ny. Hele denne Lovgivning er af den Art, at man under Hensyn til Forholdenes Udvikling godt kan fjerne den lokalt, men ikke genindføre den lokalt.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen talte om en Afvikling i Stormskridt — ja, et Stormskridt, som tager 2 Aar, vil dog vist ikke virke imponerende paa andre end det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen. Jeg synes, det er en fredelig og langsommelig Afvikling, thi indenfor 2 Aar vil man faktisk kunne etablere et Byggeri, som paa mange Steder vil have afgørende Betydning for Afhjælpning af den Bolignød, som muligvis nu er til Stede; man vil kunne gøre det — deri har det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg Ret —, hvis man fra alle Sider er enig om at fjerne

det System, som er tilvejebragt, og som til syvende og sidst har været fremmende for Bolignøden i større Grad end noget andet, derigennem at det har været hemmende for Byggeriet, det System, som beror paa de Lønninger, der nu findes indenfor Bygningsindustrien, og som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har skildret, og endvidere den Afgrænsning af København fra det øvrige Land med Hensyn til Bygningsarbejdere, som er blevet etableret, og endelig den Mangel paa Interesse for at tilvejebringe Tilgang af Lærlinge indenfor Byggefagene, som vi har set udvikle sig i de senere Aar. Jeg tror, at kom man bort fra disse Forhold, vilde man have skabt de bedste Vilkaar for at komme Bolignøden til Livs og kalde det private Initiativ til Live igen paa dette Omraade. Jeg tror, at de, der virkelig vil hjælpe os ud af det sociale Onde, som Bolignøden er, være medvirkende dertil i hvert Tilfælde, skulde ikke rejse Krav om Restriktionslovgivningens Opretholdelse ud over en rimelig Tid, men de skulde medvirke til, at de Forhold, jeg her har omtalt, snarest kunde bringes til Ophør. Derigennem vilde de tjene denne Sag paa allerbedste Maade.

Jeg haaber, at den Forhandling i et Udvalg, som nu skal finde Sted, maa kunne bringes til Afslutning saa betids, at Lovforslaget kan være gennemført, inden vi naar Udgangen af Marts Maaned, da den bestaaende Lovs Gyldighed udløber, og jeg finder derfor ikke nogen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at udtale mig om Nødvendigheden af ved særlig Lov at forlænge den gældende Lov ud over den 31. Marts.

L. D. Rasmussen: Blandt de Bilag, som ledsager Lovforslaget, er der eet, som jeg vil bede Tingets Medlemmer være lidt opmærksomme paa; med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier. Det er Svaret fra Fyns Stiftamt. Efter at have svaret paa Ministerens Spørgsmaal fortsætter Stiftamtet saaledes: „idet man dog skal tilføje, at efter hvad Amtet har bragt i Erfaring, hersker der blandt Lejerne her i Odense, formentlig med Rette, en ikke ringe Misfornøjelse med Huslejenævnets Ophævelse og de deraf følgende Opsigelser og betydelige Lejeforhøjelser“. Man vil lægge Mærke til, at det er Amtets egne Udtalelser, byggede paa de Stemninger og de Udtalelser, som fremkommer indenfor Odense Bys Kommune.

Jeg kan give min Tilslutning til denne Udtalelse fra Fyns Stiftamt, men det er i